DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 8 februari 1996 *

I mål C-149/94,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal de grande instance de Caen (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot

Didier Vergy

angående tolkningen av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT nr L 103, s. 1)

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna J.C. Moitinho de Almeida och C. Gulmann (referent),

generaladvokat: N. Fennelly,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

* Rättegångsspråk: franska.

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från

— Frankrikes regering, genom C. de Salins, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och J.-L. Falconi, secrétaire des affaires étrangères vid samma ministerium, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske chefsrådgivaren R. Wägenbaur och H. van der Woude, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 14 september 1995 av: Didier Vergy, företrädd av advokaten J. Delom de Mezerac, Caen, Frankrikes regering, företrädd av J.-M. Belorgey, chargé de mission vid utrikesministeriets rättsavdelning, i egenskap av ombud, och kommissionen, företrädd av R. Wägenbaur och H. van der Woude, biträdda av handläggaren S. Bouche, i egenskap av expert,

och efter att den 26 oktober 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Tribunal de grande instance de Caen har genom ett beslut av den 22 mars 1994, som inkom till domstolens kansli den 6 juni samma år, enligt artikel 177 i EG-fördraget begärt ett förhandsavgörande beträffande två frågor om tolkningen

av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT nr L 103, s. 1, nedan kallat "direktivet").

2 Dessa frågor har uppkommit inom ramen för ett brottmål i vilket Didier Vergy är åtalad för att år 1992 i Landes-sur-Ajonc (Frankrike) ha salufört och sålt ett levande exemplar av en fågelart som enligt den franska lagstiftningen är skyddad.

3 Det är ostridigt att det ifrågavarande exemplaret har avlats och uppfötts i fångenskap.

4 Inför Tribunal de grande instance de Caen har Didier Vergy hävdat att den franska lagstiftningen inte skulle vara tillämplig på sådana arter och att om så vore fallet skulle detta stå i strid med direktivet.

5 Då den nationella domstolen har bedömt att avgörandet av brottmålet i den nationella domstolen är beroende av tolkningen av direktivet har den förklarat målet vilande och beslutat att i en begäran om förhandsavgörande ställa följande frågor till domstolen:

"1) Skall rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 och i synnerhet artiklarna 1, 2, 5 och 6 däri tolkas som att en medlemsstat tillåts utfärda regler som begränsar eller förbjuder handel med exemplar som tillhör en art som inte finns upptagen i bilagorna till detta direktiv?

2) Påverkas svaret på den första frågan av det faktum att exemplaren av den ifrågavarande arten har avlats och uppfötts i fångenskap eller att det inte finns någon naturlig livsmiljö för denna art inom den berörda staten?"

6 Inledningsvis skall det påpekas att det exemplar som det är fråga om i målet inför den nationella domstolen i beslutet om hänskjutande har beskrivits som "svart kanadagås". Dock motsvarar en sådan benämning inte någon erkänd kategori inom fågelsystematiken. Även om det förefaller troligt, vilket Didier Vergy har gjort gällande vid den muntliga förhandlingen, att det försålda exemplaret var en dvärgkanadagås, eller *Branta canadensis minima*, är det inte desto mindre så att identifieringen av exemplaret hör till de faktiska omständigheter som ligger inom den nationella domstolens behörighet.

Den första frågan

7 Med sin första fråga önskar den nationella domstolen veta om direktivet innebär ett hinder mot att en nationell lagstiftning begränsar eller förbjuder handel med exemplar som tillhör en fågelart som inte förekommer i bilagorna till nämnda direktiv.

8 Det finns anledning att i detta avseende erinra om att det av lydelsen av artikel 1.1 i direktivet framgår att "detta direktiv behandlar bevarandet av samtliga fågelarter som naturligt förekommer inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket fördraget tillämpas. Det omfattar skydd, skötsel, förvaltning och kontroll av dessa arter och fastställer regler för exploatering av dem". Enligt artikel 6 i detta direktiv, som detta mål huvudsakligen gäller, skall medlemsstaterna allmänt förbjuda handel med alla de fågelarter som angivits i artikel 1. Emellertid gäller vissa angivna undantag, som på vissa villkor gäller för de arter som anges i bilaga III. Vidare anges i artikel 9 i samma direktiv möjligheten att i de syften som där anges avvika från vad som stadgas i ovannämnda artikel 6.

9 Det följer av de bestämmelser som ovan nämnts, liksom av vad domstolen fastställt i dom av den 8 juli 1987, kommissionen mot Belgien (247/85, Rec. s. 3029, punkterna 6 och 7), att medlemsstaterna är skyldiga att allmänt förbjuda handel med alla fågelarter som naturligt förekommer i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket fördraget är tillämpligt. Detta med vissa

angivna undantag, som på vissa villkor gäller för de arter som angivits i bilaga III, och med den möjlighet till avvikelser som anges i artikel 9.

10 Den första frågan skall således besvaras så, att enligt direktivet är alla medlemsstater skyldiga att förbjuda handel med exemplar som tillhör en fågelart som inte förekommer i direktivets bilagor, för såvitt det rör sig om en art som förekommer naturligt i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket fördraget är tillämpligt. Detta gäller med undantag för den möjlighet till avvikelser som anges i artikel 9.

Den andra frågan

11 Genom sin andra fråga önskar den nationella domstolen veta dels om direktivet är tillämpligt även på fåglar som avlats och uppfötts i fångenskap, dels om en medlemsstat genom direktivet åläggs att säkerställa skyddet av en fågelart som förekommer naturligt i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket fördraget är tillämpligt, även om den ifrågavarande arten inte har sin naturliga livsmiljö inom den berörda medlemsstatens territorium.

Frågans första del

12 Vad gäller de exemplar som avlats och uppfötts i fångenskap har kommissionen, den franska regeringen och Didier Vergy i huvudsak gjort gällande att direktivets syfte är att skydda de fågelpopulationer som förekommer i sin naturliga livsmiljö och att en utvidgning av skyddsreglerna till att omfatta exemplar av vilda arter som avlats och uppfötts i fångenskap inte skulle överensstämma med detta miljöskyddsändamål.

13 Dessa argument skall godtas. Som generaladvokaten har angivit i punkt 31 i sitt förslag till avgörande skulle ett sådant utvidgat skydd inte gagna bevarandet av den naturliga miljön såsom detta beskrivits i det andra övervägandet i direktivet. Inte heller skulle det gagna det långsiktiga skyddet och förvaltningen av de naturresurser som utgör en integrerad del av de europeiska folkens arv som nämns i åttonde övervägandet i samma direktiv.

14 Det skall tilläggas att då gemenskapslagstiftaren inte har ingripit i handeln med exemplar av vilda fågelarter som avlats och uppfötts i fångenskap, är medlemsstaterna fortsatt behöriga att reglera detta ämne, med förbehåll för artikel 30 och följande artiklar i EG-fördraget om varor som importeras från andra medlemsstater.

15 Den första delen av den andra frågan som ställts av den nationella domstolen skall således besvaras så, att direktivet inte är tillämpligt på exemplar av fåglar som har avlats och uppfötts i fångenskap.

Frågans andra del

16 Då det gäller den andra frågans andra del har kommissionen, den franska regeringen och Didier Vergy hävdat att varje medlemsstat är skyldig att utvidga det skydd som angivits i direktivet till att omfatta arter som inte naturligt eller vanligen förekommer inom dess eget territorium men som förekommer i vilt tillstånd inom någon annan medlemsstats europeiska territorium.

17 Det skall i detta hänseende påpekas, som domstolen har fastställt i dom av den 27 april 1988, kommissionen mot Frankrike (252/85, Rec. s. 2243, punkt 15), att betydelsen av ett heltäckande och effektivt skydd för vilda fåglar inom hela gemenskapen, oavsett var dessa uppehåller sig eller inom vilket område de förflyttar sig, gör

att varje nationell lagstiftning enligt vilken skyddet för vilda fåglar bestäms genom begreppet nationellt arv är oförenlig med direktivet.

18 Den andra frågans andra del skall således besvaras så, att en medlemsstat genom direktivet åläggs att säkerställa skyddet för en fågelart som naturligt förekommer i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket fördraget är tillämpligt, även om den ifrågavarande arten inte har sin naturliga livsmiljö inom den aktuella medlemsstatens territorium

Rättegångskostnader

19 De kostnader som har förorsakats den franska regeringen och kommissionen, som har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 22 mars 1994 förts vidare av Tribunal de grande instance de Caen — följande dom:

1) Genom rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar åläggs alla medlemsstater att förbjuda handel med exemplar som

tillhör en fågelart som inte förekommer i direktivets bilagor, för såvitt det rör sig om en art som förekommer naturligt i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket fördraget är tillämpligt. Detta gäller med undantag för den möjlighet till avvikelser som anges i artikel 9.

2) Det ovannämnda direktivet är inte tillämpligt på exemplar av fåglar som har avlats och uppfötts i fångenskap.

3) En medlemsstat åläggs genom det ovannämnda direktivet att säkerställa skyddet för en fågelart som naturligt förekommer i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket fördraget är tillämpligt, även om den ifrågavarande arten inte har sin naturliga livsmiljö inom den aktuella medlemsstatens territorium.

Puissochet Moitinho de Almeida Gulmann

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 februari 1996.

R. Grass J.-P. Puissochet

Justitiesekreterare Ordförande på tredje avdelningen